

Sygn. akt IV Cz 348/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska

Sędziowie SO: Mariusz Struski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej prowadzonych na wniosek wierzycieli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w S. oraz R. R. p-ko dłużnikowi M. C.

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 19 kwietnia 2013 roku, sygn. akt IX Co 1498/13 wydane na skutek skargi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w S. na orzeczenie referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Słupsku, w sprawie sygn. akt IX Co 485/13 – postanowienie z dnia 21 marca 2012 r., polegające na wyznaczeniu (wierzyciela ZUS w W. Oddział w S.) do łącznego prowadzenia egzekucji w trybie egzekucji administracyjnej z wynagrodzenia dłużnika

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie i wyznaczyć Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w S. do dalszego łącznego prowadzenia egzekucji przeciwko dłużniczce M. C. z wynagrodzenia za pracę dłużniczki w zakładzie pracy – Sądzie Okręgowym w Słupsku, w trybie właściwym dla egzekucji administracyjnej, utrzymując w mocy czynności egzekucyjne dotychczas dokonane przez sądowy i administracyjny organ egzekucyjny.

2. oddalić zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 marca 2013 roku, sygn. akt IX Co 485/13, w przedmiocie rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji, w którym referendarz postanowił wyznaczyć Zakład Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W., Oddział w S. do dalszego łącznego prowadzenia egzekucji przeciwko dłużniczce M. C. z wynagrodzenia za pracę dłużniczki w zakładzie pracy – Sądzie Okręgowym w Słupsku, w trybie właściwym dla egzekucji administracyjnej.

Sąd I instancji zweryfikował przesłanki, którymi kierował się referendarz sądowy wyznaczając (...) Oddział w S. właściwym organem do dalszego prowadzenia egzekucji wynagrodzenia za pracę dłużnika. Nadto Sąd uznał, iż stan zaawansowania postępowania stanowi główną determinantę przy rozstrzyganiu zbiegu. Zważywszy na powyższe zaskarżone postanowienie wypełniało dyspozycję art. 773 § 1 k.p.c., a zatem należało utrzymać je w mocy.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się wierzyciel ZUS zarzucając naruszenie art. 773 § 1 k.p.c. oraz art. 19 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. 2012 r., poz. 1015 ze zm.) poprzez wyznaczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w S., który nie jest organem egzekucyjnym,

do łącznego prowadzenia egzekucji w trybie egzekucji administracyjnej. Skarżący żądał zmiany pkt 1 postanowienia referendarza poprzez wskazanie Komornika sądowego do dalszego prowadzenia obu egzekucji z wynagrodzenia za pracę dłużniczki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie zasługuje tylko w części na uwzględnienie.

Kwestię zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej co do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego oraz kwestię wyznaczenia organu egzekucyjnego właściwego do dalszego prowadzenia egzekucji reguluje art. 773 k.p.c. Zgodnie z treścią paragrafu 1 przytaczanego przepisu, w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej co do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, administracyjny organ egzekucyjny i komornik wstrzymują czynności egzekucyjne na wniosek wierzyciela, dłużnika lub z urzędu i przekazują akta egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej sądowi rejonowemu, w którego okręgu wszczęto egzekucję, w celu rozstrzygnięcia, który organ egzekucyjny - sądowy czy administracyjny - ma dalej prowadzić w trybie właściwym dla danego organu łącznie egzekucje z tej rzeczy lub prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg egzekucji. Sąd wydaje postanowienie w terminie 14 dni, biorąc pod uwagę stan każdego z postępowań egzekucyjnych, a jeżeli są one w równym stopniu zaawansowane, wysokość egzekwowanych należności i kolejność ich zaspokojenia, z zastrzeżeniem § 2 i 2¹. Równocześnie sąd postanawia, jakie już dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy.

Z mocy przytoczonego artykułu, wynika zatem, iż Sąd rozstrzygając o tym, który organ egzekucyjny ma dalej prowadzić egzekucję z rzeczy lub prawa majątkowego, co do którego nastąpił zbieg, winien brać pod uwagę przede wszystkim zaawansowanie egzekucji z tej rzeczy lub prawa majątkowego. Powyższe stanowi naczelną przesłankę przy wyznaczaniu właściwego organu egzekucyjnego. Z analizy akt niniejszej sprawy wywieść należy, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przez ZUS w W. Oddział w S. jest bardziej zaawansowane, niż sądowe postępowanie egzekucyjne, o czym świadczą wcześniejsze daty dokonanych zajęć wynagrodzenia za pracę dłużniczki w toku prowadzonej egzekucji administracyjnej.

Sąd Okręgowy zwraca jednak uwagę na dyspozycję art. 19 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, podług którego to Dyrektor Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę, ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, z renty socjalnej, z wierzytelności pieniężnych oraz z rachunków bankowych, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i należności pochodnych od składek oraz nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub innych świadczeń wypłacanych przez ten oddział, które nie mogą być potrącane z bieżących świadczeń.

Z literalnego brzmienia w/w artykułu, jak również z panujących poglądów doktryny prawniczej i orzecznictwa wynika zatem, że to Dyrektor danego Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest właściwym organem do prowadzenia egzekucji przeciwko dłużnikowi z wynagrodzenia za pracę dłużnika. Zasługuje zatem w pełni na uwzględnienie stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który to sąd w wyroku z dnia 21 lipca 2008 roku (sygn. akt I SA/GI 208/08) podał, iż zawsze jedynym organem właściwym do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego w ramach którego odbywa się egzekucja należności wymienionych w art. 19 § 4 u.p.e.a. będzie Dyrektor oddziału ZUS. Postępowanie to prowadzi ten organ do momentu, gdy wystąpią okoliczności wymienione w analizowanym przepisie, a zatem gdy egzekucja prowadzona na podstawie konkretnego tytułu wykonawczego okaże się częściowo lub całkowicie bezskuteczna.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy, dokonując zestawienia i komparastyki art. 773 § 1 k.p.c. oraz art. 19 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, uznał, iż prawidłowo pominięto sądowy organ egzekucyjny jako ten, który miałby prowadzić dalej obie egzekucje w niniejszej sprawie to jednak Dyrektor Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., a nie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. winien zgodnie

z obowiązującym porządkiem prawnym zostać wskazany jako organ właściwy do łącznego prowadzenia egzekucji sądowej i administracyjnej z wynagrodzenia za pracę dłużniczki M. C..

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy w Słupsku kierując się dyrektywą art. 773 § 1 k.p.c. oraz art. 19 § 4 ustawy jw. w zw. z art. 386§ 1 k.p.c. i art. 397 §2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. , przy jednoczesnym prawidłowym zastosowaniu art. 398²²§2 k.p.c. orzekł jak na w pkt 1. Na podstawie zaś art. 385 k.p.c. i art. art. 397 §2 k.p.c i art. 13 § 2 k.p.c. , orzekł jak w pkt 2.